

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Her er Guds Huus og Himlens Dør

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Her er Guds Huus og Himlens Dør", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 46. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid60023/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Den hellige Kirke kan forvist
Bevises blandt os at være;
Ved *Luther* Du tændte Lys paany,
O, lad, til Du kommer med Glands i Sky,
Det skinne hvor nu vi sjunge!

No. 7.

1 Her er Guds Huus og Himlens Dør,
Og ellers ingensteder,
I Øst og Vest, i Syd og Nor,
Det er min Arilds-Hæder;
Thi Herren vidner: her er Jeg,
Guds Huses Dør, den rette Vei
Til Himlens Høie-Lofte!

2 Den Dør oplades i min Daab,
Og hvem derad indganger,
Dem møder Herlighedens Haab,
Og Paradisets Sanger,
Men Dørren er slet ingen Port,
Den efter Barne-Maal er gjort,
Saa smal, saa lav og lille!

3 Thi smiler englesødt, I Smaa!
Hvor Sandhed selv mon sige,
At kun paa Barne-Fod indgaae
Man kan i Himmerige!
I Store! vorder smaa paany,
Saa op til Herren over Sky
I voxer kan med Ære!

4 Ja, lær det dog, o Menighed!
Dig dybt for Ham at bøie,
Som trykker kun det Tomme ned,
For rigtig at ophøie,

Sig kalder selv en Konge-Ørn,
Som bær paa Vinger sine Børn
Op til sit høie Sæde!

5 Ei skal I bævende, som før,
I Pagtens gamle Dage,
See til Guds Huus og Himlens Dør,
Mismodige forsage;
Thi de Gienfødte er Guds Æt,
Og Han, der gav dem Børne-Ret,
Er mægtig i de Svage!

6 Nu i Hans Huus ei truer Død,
Men evigt Liv tilbydes,
Nu skal Hans Alters Skue-Brød
Af hele Folket nydes,
Og knæle I ved Kongens Bord,
Med Barne-Tro paa Sandheds Ord,
Da vorde I Hans Lige!

7 Udstammer da ved Himlens Dør
Vor Herres Priis, I Spæde!
Udtryk, Guds Folk, som aldrig før,
Nu klart Hans Huses Glæde!
Thi aldrig før saa klart det blev,
At skrevet har et Himmel-Brev
Guds Finger i dit Hjerte!

8 Guds Rige lignes ved et Frø,
Det Mindste Man kan finde,
Nedlagt i Muld ei til at døe,
Men Død at overvinde,
Opvoxende saa til et Træ,
Som alle Fugle skiænker Læ
Og Lyst til sødt at sjunge!

9 O Christenhed! kom det ihu!
Troc Herren til det Bedste!
Og beed, at Han sit Løfte nu
Ved Aanden vil stadfæste;
Saa det maa høres paa vort Chor,
At Himlens Fugle paa Guds Jord
For Vuggerne har sjunget!

No. 8.

- 1 I *Vittenberg*, i Sachsen-Land
Der er en Grav tilskue,
Der hviler sig en from Guds-Mand
Alt under Kirke-Bue;
Hvad her han hedde, det veed Enhver,
Som har sin Gud og Bibel kiær,
Men hvad han hedder nu hos Gud,
Skal Engle for os sjunge ud,
Naar vi med ham forsamles.
- 2 Han lukked op den Herrens Bog,
Som var saa fast forseiglet,
Han saae, paa Herrens Syner klog,
Guds Herlighed i Speilet,
Med Mund og Pen paa Moders-Maal
Han trodsed Band og Staal og Baal,
Men hvad der trodsed Herrens Ord,
Det sank i Aske, sank i Jord,
For Herrens Torden-Kiler!
- 3 Trods List og Vold, trods Band og Baal,
Gik Ordet vidt om Lande,
Med Liv paa Folkets Tunge-Maal
Alt op til Nørre-Strande:
Det lød ved *Donaus* Kilde-Væld,
Det høit gienlød fra *Dovre-Fjeld*,